

SAŽETI PRIRUČNIK ZA ODBRANU OD VJERSKIH FALSIFIKATA

ZNACI RASPOZNAVANJA POGREŠNE RELIGIJE

POKAZATELJ	NA INDIVIDUALNOM NIVOU	NA NIVOU ORGANIZACIJE/CRKVE
RIJEČI I DJELA	ONO ŠTO OSOBA GOVORI I ČINI: I) NE RAZLIKUJE SE OD OPŠTE PARADIGME ¹ ; ILI II) NE MOŽE SE USKLADITI SA STVARNOŠĆU I POZNATIM ČINJENICAMA.	NESKLAD IZMEĐU IDEOLOGIJE I PRAKSE ILI OBOJE I STVARNOSTI.
TEMELJ VJEROVANJA	LJUDSKOM AUTORITETU SE DAJE PRIORITYET.	CRKVA POSTAJE SAMA SEBI SVRHA I UKAZUJE NA SEBE KAO SREDSTVO SPASENJA. ²
OPŠTA PRIHVAĆENOST	RELIGIJA JE ODREDNICA KOJA SE OBIČNO DOBIJA PO ROĐENJU I NACIONALNOJ PRIPADNOSTI.	CRKVA SE POISTOVJEĆUJE SA NACIJOM ILI OBLASTIMA U KOJIMA JE DOMINANTNA. ³
EKSKLUZIVITET	I) OSJEĆAJ PRIPADNOSTI VEČINI II) OSJEĆAJ PRIPADNOSTI „EKSKLUZIVNOJ“ MANJINI	I) POLAGANJE PRAVA NA ISPRAVNOST POZIVANJEM NA ISTORIJSKO ILI ČAK POLITIČKO-PRAVNO NASLEĐE. ⁴ II) „EKSKLUZIVA“ NEKE VJERSKE ZAJEDNICE GRADI SE NA POSEBNIM UČENJIMA KOJA SE OBIČNO STAVLJAJU U PRVI PLAN. ⁵
OPRAVDANJE DJELIMA	ČOVJEK UPORNO NASTOJI DA OSIGURA SVOJ POLOŽAJ PRED BOGOM KROZ ODREĐENA DJELA. ⁶	SVE LAŽNE RELIGIJE ZASNIVAJU SE NA KONCEPTU INICIJATIVE ČOVJEKA KOJI TREBA DA NA NEKI NAČIN ZADOVOLJI BOŽANSTVO. ⁷
FORMALIZAM I SPOLJAŠNJE ISTICANJE	ČOVJEK UMIRUJE NEČISTU SAVJEST ZADOVOLJAVAJUĆI SE ISPUNJAVANJEM ODREĐENIH FORMALNIH OBAVEZA.	CRKVA JE DUHOVNO MRTVA I FORMA ZAMJENJUJE SUŠTINU.

¹ Paradigma je način na koji se objašnjava stvarnost. „Realnost“ palog čovjeka oblikuje se u skladu sa potrebom za samoopravdanjem tj. opravdanjem destruktivnih postupaka tako da većinsko mišljenje nikad ne možemo smatrati pouzdanim vodičem u pronalaženju istine.

² Kod tradicionalnih crkava ljudske dogme su sasvim prevladale i religija se praktično pretvorila u paganizam, dok je osnovna karakteristika protestantskih zajednica liberalizam i neka vrsta paralelne doktrine kojom se članstvo navodi na zaključak da je upravo ta crkva ona prava.

³ Ovo je slučaj sa opšteprihvaćenim glavnim svjetskim religijama kao što su katolicizam, pravoslavlje, budizam, judaizam, islam... Ovakva većinska otpala crkva djeluje uskogrudno i isključivo ali ima globalne pretenzije. Glavne religije se međusobno priznaju a imaju suprotstavljena učenja, što znači da nijedna ne nudi pravu istinu o Bogu.

⁴ U tradicionalnom „hrišćanstvu“ crkva je „naslednik apostolske vjere“ i polaže pravo na tzv. „apostolsko prejemstvo,“ što je u stvari izmišljotina sračunata na to da se očuvaju zemaljske privilegije i uticaj i opravda očigledni nesklad između izvorne vjere i tradicije (na taj način tradicija se podrazumijeva pouzdanom jer je „proizvedena“ od strane „naslednika“).

⁵ „Ekskluzivna“ učenja ponekad mogu da budu tačna, kao što je to slučaj sa crkvom Adventista sedmog dana, ali problem nastaje kada se specifična poruka za određeno vrijeme „preseli“ u zemaljsku organizaciju a organizacija (neminovno) pretvori u biznis i „lov na duše.“ Drugi problem koji se javlja u ovakvim slučajevima je zanemarivanje prioriteta na račun pretjeranog isticanja „ekskluzive.“

⁶ Tipične metode opravdanja djelima su asketizam, monaštvo, podvižništvo, celibat, hodočašća itd. Ovo često puta djeluje tragikomično jer ljudi se ponašaju kao da mogu izigrati ili podmititi Boga.

⁷ Čovjek kreira sopstvenu religiju koja obično u sebi sadrži neke elemente ispravnosti (mješavina istine i laži) i može dati lažni osjećaj umirenja nečiste savjesti njegove pale prirode (broj falsifikovanih religija i ideologija je otprilike srazmjernan broju psiholoških profila ličnosti, što će reći – za svakog nešto po njegovom ukusu).

KULT LIČNOSTI	UČITELJ, DUHOVNI „OTAC“ ILI GURU VODI GLAVNU RIJEČ I ON JE NEPRIKOSNOVENI AUTORITET.	ORGANIZOVANA ZAJEDNICA DJELUJE KAO KULT I OBIČNO PROMOVIŠE ODREĐENU TEHNIKU „SPASENJA“ ILI STIL ŽIVOTA. ⁸
KULTOVI POSVEĆENI LAŽNIM BOŽANSTVIMA	OKULTNO OBOŽAVANJE ZMIJE, BIKA ILI KRAVE, SUNCA, MJESECA, SVETACA, MUDRACA, „MAJKE BOŽJE“ I SL.	DREVNE PAGANSKE MISTERIJE ZAVIJENE VELOM SIMBOLIKE KOJE SU RAZNE OKULTNE ORGANIZACIJE ČUVALE I PRENOSILE KROZ VJEKOVE I USPJEŠNO IH UBACILE U OPŠTEPRIHVACENE RELIGIJE I IDEOLOGIJE.
MISTICIZAM I OKULTIZAM	POJEDINAC ISTIČE RAZNA ČUDA, „SVETE TAJNE,“ RELIGIJSKE ZNAKOVE, PREDMETE I SL.	SNAŽNO NAGLAŠENA FORMA, CEREMONIJALNA I RITUALNA SLUŽBA, OBAVEZNA SVETILIŠTA...
SPIRITIZAM, VANTJELESNA ISKUSTVA, ASTROLOGIJA, VRAČANJE I GATANJE, MAGIJA, KOMUNIKACIJA SA DUHOVIMA	ČOVJEK JE FASCINIRAN RAZNIM NATPRIRODNI FENOMENIMA I ŽRTVA TEŠKE DUHOVNE OBMANE ILI PSIHOLOŠKIH TRIKOVA.	NATPRIRODNA I SUBJEKTIVNA ISKUSTVA ISTIČU SE KAO MJERILO VJERODOSTOJNOSTI TAKVE RELIGIOZNOSTI.
HIPNOTIZAM I RAZLIČITI VIDOVI PSIHOLOŠKE MANIPULACIJE	DOVOĐENJE UMA U PODREĐEN POLOŽAJ U ODNOSU NA HIPNOTIZERA, „ISCJELITELJA,“ PSIHIJATRA, ISPOVJEDNIKA, VJERSKOG UČITELJA ILI „DUHOVNIKA“ I DR.	U SAVREMENOJ NAUCI I MEDICINI, TAJNIM SLUŽBAMA I DRUGDJE SPROVODE SE SUPTILNI OBLICI PSIHO TRETMANA. CRKVE TAKOĐE IMAJU SLIČNE METODE „OBRADÉ“ SVOJIH POSLUŠNIKA I PASTVE.
ALTERNATIVNE METODE LIJEČENJA	PODVRGAVANJE AKUPUNKTURI, AKUPRESURI, RADIESTEZIJI, REFLEKSOLOGIJI, IRIDOLOGIJI, HEMEOPATIJI, SUMNJIVIM „BILJNIM TERAPIJAMA,“ SAMOISCJELJENJU...	NEW AGE (NOVO DOBA), ISTOČNJAČKI POKRETI, HOLISTIČKO ZDRAVLJE, RAZNE PRIVATNE „ORDINACIJE“ I KLUBOVI...
RAZNI OBLICI VJEROVANJA U BESMRTNOST	OSOBA OBMANUTA NA OVAJ NAČIN VJERUJE U ODREĐENI SVJESNI OBLIK ŽIVOTA NAKON SMRTI.	NA KOLEKTIVNOM PLANU, ZA OTPALU RELIGIJU, OVO JE SNAŽNA PSIHOLOŠKA „UTJEHA“ KOJA SVE GRIJEHE ČINI PRIHVATLJIVIM. ⁹
NLO I VANZEMALJCI	LJUDSKA MAŠTA SE FASCINIRA RAZNIM PROJEKCIJAMA I IZLAŽE UTICAJU ONOSTRANIH I DEMONSKIH SILA. ¹⁰	I) OKULTNE ORGANIZACIJE ZA SVOJE CILJEVE PROMOVIŠU KONCEPT VANZEMALJSKOG UČEŠĆA U ZEMALJSKIM POSLOVIMA. II) DEMONSKE EGZIBICIJE.
IDOLARIJA	I) IDOLARIJA MANIFESTOVANA PREMA ODREĐENIM LIČNOSTIMA II) IDOLARIJA U ODNOSU NA RELIKVIJE, KIPOVE, SLIKE, RAZNA SVETILIŠTA, ITD.	LAŽNOJ RELIGIJI IDOLI SU POTREBNI DA ISPUNI DUHOVNU PRAZNINU PUTEM ČULNIH OPAŽANJA. ¹¹

⁸ Ovo je svojstveno istočnjačkim sektama i kultovima koje promovišu hinduizam ili budizam prepakovan za zapadno tržište gdje kao front služe razne tehnike meditacije (samohipnoze i pranja mozga), asketizma, makrobiotička ishrana i sl.

⁹ Lažna religija ima potrebu da „pruži šansu“ svima, a jedan od najdjelotvornijih vidova obmane je ubijediti čovjeka da on sam, Božanstvo ili određeni zastupnici za njega, nešto mogu promijeniti nakon smrti. Na ovaj način stvara se iluzija da su grijeh i zlo besmrtni i vječni. Tako u otpalom hrišćanstvu nalazimo fiktivna boravišta kao što su raj, pakao i čistilište; u istočnjačkoj filozofiji i misticizmu – reinkarnaciju i slično.

¹⁰ Istraživanja pokazuju da su simptomi navodnih iskustava sa „vanzemalcima“ veoma bliski onima koje imaju sudionici u satanskim ritualima. Posljedica takvih „susreta“ je teška opčinjenost i ispranost mozga.

¹¹ Idolatrija je jedan od najviših stepena uniženosti čovječije religioznosti koja teži da ponizi i Boga i čovjeka do nivoa bestijalnosti.

MITOMANIJA I LEGENDE	NERAZUMNO VELIČANJE STVARNIH ILI IZMIŠLJENIH ISTORIJSKIH LIČNOSTI.	DA BI OPRAVDALA POGREŠNA VJEROVANJA I UČENJA, CRKVA IM DAJE „PUNOMOĆJE“ KROZ MITSKE ZASTUPNIKE. ¹²
TOTALITARIZAM	ISPRAVNOST VJERSKIH STAVOVA I UBJEĐENJA NIKAD SE NE SMIJE PREISPITIVATI.	ORGANIZOVANA RELIGIJA SE NAMEĆE KAO BESPOGOVORNI AUTORITET. ¹³
ATEIZAM I NIHILIZAM	ATEISTA JE TAKOĐE VJERNIK JER NJEGOVA OBJAŠNJENJA ŽIVOTA I STVARNOSTI ZAHTIJEVAJU VJERU U NEMOGUĆE.	ORGANIZOVANI ATEISTIČKI SISTEM STVARA MEHANIZME ZA DUHOVNU I FIZIČKU DESTRUKCIJU, PRIVIDNE SLOBODE I UŽIVANJA. ¹⁴
EKUMENIZAM	EKUMENISTA JE ČOVJEK KOMPROMISA, KLASIČAN PROIZVOD IDEOLOŠKE MANIPULACIJE.	U OSNOVI EKUMENIZAM UČI DA SVI PUTEVI VODE BOGU A LJUDI TO SAMO TREBA DA PRIHVATE I UJEDINE SE, NARAVNO OKO VELIKE „MAJKE CRKVE.“
MORALNI RELATIVIZAM I NEGIRANJE UNIVERZALNIH NAČELA ISTINE I PRAVDE	PROSUĐIVANJE NA OSNOVU VARLJIVIH OSJEĆANJA, SAMODOVOLJNOST, BUNTOVNIČKI DUH...	CRKVA NA NEKI NAČIN OMALOVAŽAVA, NEGIRA ILI PREPRAVLJA BOŽJE OTKRIVENJE.
NETRANSARENTNOST I NEDOSLEDNOST	POJEDINAC NI SAM NIJE SIGURAN U SVOJE RELIGIJSKE STAVOVE I PONAŠA SE KAO DA NEŠTO KRIJE ILI SE STIDI SVOJE VJERE.	CRKVA NE NASTUPA OTVORENO VEĆ SE KRIJE IZA NEKIH PARAVANA I NASTOJI DA VRBUJE NOVE ČLANOVE BEZ JASNE NAZNAKE GDJE DOLAZE. ¹⁵
RAZNI OBLICI FIZIČKOG I DUHOVNOG DROGIRANJA	i) SKLONOST KONZUMIRANJU RAZNIH NARKOTIKA, DUVANA I ALKOHOLA KOJI DOVODE DO IZMIJENJENOG STANJA SVIJESTI. ii) DUHOVNO DROGIRANJE PREKO IZOPAČENE MUZIKE, FILMOVA, PC IGARA, KOCKE, FIKTIVNE LITERATURE ITD.	ZAJEDNICA KOJA DOZVOLJAVA ILI ČAK PROMVIŠE DESTRUKTIVNE OBLIKE PONAŠANJA, PREĆUTKUJE ILI TOLERIŠE TAKVE PRAKSE, OČIGLEDNO SE I SAMA BAVI MANIPULACIJOM SVOJIH PRIPADNIKA.
OTVORENI SATANIZAM	SUDJELOVANJE U SVIM OBLICIMA NEMORALA, OBOŽAVANJA DEMONA, DESTRUKCIJE I SMRTI.	JAVNO PROPAGIRANJE POGUBNIH UČENJA I PRAKSI PUTEM MEDIJA, SISTEMA OBRAZOVANJA I SL.
SUPTILNI OBLICI LAŽNE IDEOLOGIJE ILI RELIGIJE	MOGU SE PREPOZNATI SAMO AKO JE ČOVJEK DOBRO UPOZNAT SA ORIGINALNIM KONCEPTOM ŽIVOTA I NJEGOVOM SVRHOM.	NA NIVOU ŠIRE DRUŠTVENE ZAJEDNICE OBIČNO SE MANIFESTUJU U VIDU PROMOCIJE LJUDSKIH PRAVA, DEMOKRATIJE ITD.

¹² Za okultiste, kao što su recimo masoni, Nimrod (pod raznim imenima) je neka vrsta svestranog heroja, od boga do vrhunskog graditelja, utemeljivača drevnih misterija, ratnika, ljubavnika, prevodioca, matematičara... Velike svjetske religije takođe imaju svoje legendarne osnivače, vođe i proroke, čiji stvarni kvaliteti i doprinos su dobrim dijelom trajno iskompromitovani kroz mitomaniju.

¹³ Tipičan primjer totalitarne religije je islam, kao i srednjovjekovni katolicizam. Nepisano pravilo za ovakve sisteme je da što su neka učenja i prakse nebulozniji to se brane sa većom revnošću i fanatizmom.

¹⁴ Ateizam obično nastaje kao druga krajnost vjerskom totalitarizmu. Osnovna poruka ateizma je: čovjek je sam sebi svrha i on određuje šta je dobro za njega. Takav stav dovodi do potpunog moralnog relativiziranja i poremećaja sistema vrijednosti. Vjera u ateizam i nihilizam na individualnom nivou neminovno za posledicu ima ozbiljna oštećenja, djelimični ili potpuni gubitak zdravog razuma. Objasnjenja stvarnosti moraju po svaku cijenu isključiti svjesno stvaranje i svrhovitost tako da se sulude teorije (kao što je teorija o evoluciji) objeručke prihvataju i nameću kao „naučna istina.“ Najpogodnije tlo za procvat ateizma je demokratsko ustrojstvo države.

¹⁵ Vjerska zajednica može biti iskompromitovana na dva načina: i) sopstvenom nedoslednošću, licemjerjem ili sumnjivim učenjima; i ii) podmuklom anti-propagandom većinske crkve. Oba ova faktora veoma utiču na sve manje zajednice, i zbog nedostatka hrabrosti i doslednosti, kao i pogrešnih odluka donesenih pod pritiscima, one guraju sebe sve dublje u kompromis.

ZNACI RASPOZNAVANJA ISPRAVNE RELIGIJE

POKAZATELJ	NA INDIVIDUALNOM NIVOU	NA NIVOU ORGANIZACIJE/CRKVE
TEMELJ VJEROVANJA	PRAVA VJERA POČIVA NA AUTORITETU BOGA STVORITELJA ¹⁶ KOJI OBJAVLJUJE SEBE, SVRHU STVARANJA I PLAN ZA ČOVJEKA.	BOŽJI AUTORITET DAJE VLAST NJEGOVIH PREDSTAVNICIMA NA ZEMLJI DA ORGANIZOVANO DJELUJU U NJEGOVO IME I PRENOSE VJERU.
BOŽJA OBJAVA	POJEDINAC PREPOZNAJE BOŽJU OBJAVU KROZ PRIRODU, SAVJEST, USMENIM PRENOŠENJEM I PUTEM PISANE RIJEČI. ¹⁷	ZAJEDNICA FORMIRANA OD OSOBA KOJE SU SPOZNALE BOŽJU OBJAVU ISTU VJERNO SPROVODE I ČUVAJU U IDEOLOGIJI I PRAKSI.
RIJEČI I DJELA	ONO ŠTO OSOBA GOVORI I ČINI U SKLADU JE SA BOŽJIM NAČELIMA MORALA, ISTINE I PRAVDE. ¹⁸	ISTINSKI RELIGIOZNI LJUDI UDRUŽUJU SE I DJELUJU NA DOBROBIT PORODICE, LOKALNE ZAJEDNICE I DRŽAVE.
PRAVA LJUBAV	OTKRIVA SE KROZ NESEBIČNU SLUŽBU BLIŽNIMA I POZITIVAN ODNOS PREMA OSTALOJ BOŽJOJ TVOREVINI.	ZAJEDNICU VEŽU NAJSVETIJE VEZE PRIJATELJSTVA, DOBROČINSTVA I DOBRONAMJERNOSTI PREMA SVIM LJUDIMA.
POŠTOVANJE BOŽJEG ZAKONA	OSOBA KOJA ZNA SVRHU SVOG POSTOJANJA USMJERAVA SVOJE TEŽNJE KA ZADOVOLJENJU ZAKONA ŽIVOTA.	CRKVA ISTIČE I PROMVIŠE BOŽJE ZAKONE KAO NEPROMJENLJIVE I ORGANIZUJE ŽIVOT ZAJEDNICE U SKLADU SA NJIMA.
OPRAVDANJE VJEROM U SPASENJE KOJE OBEZBJEĐUJE BOG ¹⁹	PRAVA VJERA DONOSI DUBOKO OSVJEDOČENJE O POTREBI ZA SPASITELJEM – BOGOM.	CRKVA VJERNO OBJAVLJUJE PLAN SPASENJA I ISPUNJAVA NALOG KOJI JOJ DAJE BOG.
ODBACIVANJE KOMPROMISA SA ZLOM	ISTINSKI VJERNIK SE POKORAVA BOGU I PROTIVI SVEMU ŠTO MOŽE UGROZITI TAJ ODNOS.	BOŽJA CRKVA ODBACUJE I OSUĐUJE IDEJE I DJELA ZA KOJE SE MOŽE USTANOVITI DA ŠTETE ČOVJEKU I NANOSE SRAMOTU BOGU.

¹⁶ Složeni sistem života, moralni i fizički zakoni, zakoni svemirske mehanike i drugi pokazatelji jasno svjedoče da je sve planski i svrhovito stvoreno od strane superiornog Bića koje po prirodi mora biti samopostojeće i vječno izvan vremena i prostora.

¹⁷ Jedini pisani izvor dostupan na planeti Zemlji koji može zadovoljiti sve kriterije provjere istinitosti i autentičnosti objave koja se prepoznaje kao Božja je Biblija ili Sveto Pismo Starog i Novog Zavjeta. Autentičnost Biblije može se dokazati na sledeće načine:

- istorijski
- naučno
- iskustveno
- zdravorazumski

Biblija otkriva svrhu stvaranja i Božji plan za čovječanstvo i univerzum. Ona jasnim jezikom objašnjava osnovni problem ljudskog roda koji je odbio poslušnost Stvoritelju – moralni problem – i iznosi Božje rješenje. Čovjek nikada sam ne bi mogao izmisliti knjigu kao što je Biblija jer ona ne samo što se suproti destruktivnim porivima njegove pale prirode već objavljuje proročko i drugo znanje koje je očigledno izvan njegovog domena. Biblija omogućava pravljenje razlike između originalne religije koja povezuje Boga i čovjeka i svega što ona nije, upozorava na djelovanje za ljudska čula nevidljivih duhovnih neprijatelja Boga i čovjeka i daje praktične smjernice za sve bitne aspekte bitisanja. Na taj način ona se kvalifikuje kao Božja Riječ prema kojoj treba prosuđivati ideje, teorije i praksu koje proističu od čovjeka kao kreativnog stvorenja.

¹⁸ Biblija objašnjava da je čovjek prilikom pada u grijeh duhovno i moralno toliko oštećen da sam nikako nije u stanju da povрати prvobitni status osim kroz Božji Plan spasenja. Shodno tome, od palog čovjeka ne može se očekivati perfekcionizam, kao ni od organizovane zajednice, ali opšte usmjerenje ka dobru ili zlu pravi konačnu razliku.

¹⁹ Suočavanjem sa Božjim pravednim zahtjevima izraženim u Njegovim zakonima, čovjek dolazi do spoznaje o potrebi za prihvatanjem Plana spasenja i živi vjerom u Božju pripremu **iz koje** proističu ljubav i dobra djela. Praktični rezultati (ili rodovi vjere) su ono što je kvalifikuje kao ispravnu ili osuđuje kao pogrešnu. Na osnovu tih pokazatelja moguća je ne samo transparentnost Božjeg suda već i pravilno prosuđivanje na Zemlji.

RAZLIKOVANJE ISTINE	POVEZIVANJE SA IZVOROM ŽIVOTA OSPOSOBLJAVA ČOVJeka DA PRAVI RAZLIKU IZMEĐU ISTINE I ZABLUDE.	ZAJEDNICA KAO SKUP DUHOVNO ZDRAVIH POJEDINACA IMA MUDROST I POTENCIJALE DA USPJEŠNO PROCJENJUJE SVA PITANJA ISTINE I ZABLUDE.
UKORAVANJE I POPRAVLJANJE	BOŽJI ČOVJEK UVIJEK STVARI ZOVE PRAVIM IMENOM DOK JE ISTOVREMENO TAKTIČAN I MUDAR U IZBORU RIJEČI I SPROVOĐENJU POSTUPAKA DUHOVNOG I FIZIČKOG OZDRAVLJENJA.	DUŽNOST CRKVE JE DA IZNOSI ISTINU KOJA NEĆE NAIĆI NA OPŠTE ODOBRAVANJE I KOJA ĆE RAZOBLIČITI ZLO I OTKRITI OBMANE KAKO BI SVI KOJI HOĆE MOGLI STATI NA STRANU ISTINE I PRAVDE.
SUOČAVANJE SA PROTIVLJENJEM, PROGONSTVOM I ZLONAMJERNIM PRIKAZIVANJEM	LJUBAV, ISTINOLJUBIVOST, MORALNOST, PRAVEDNOST, STRPLJENJE, VJERA I NADA STOJE KAO ŽIVI UKOR SVIMA KOJI RAZVIJAJU I GAJE SUPROTNA NAČELA I IZAZIVAJU NJIHOV GNJEV, ZAVIST I PROTIVLJENJE.	BOŽJA CRKVA UVIJEK JE BILA PREDMET NAPADA ALI I POSEBNE BOŽJE ZAŠTITE!
USKA STAZA SPASENJA	OSOBA ČIJE SRCE TEŽI ISTINI I PRAVDI BIVA USMJERENA OD BOGA NA USKI PUT SPASENJA. PRIHVATANJE OSVJEDOČENJA BOŽJEG DUHA POISTOVJEĆUJE SE SA DUHOVNIM NOVOROĐENJEM.	CRKVA MORA BITI SPOSOBNA DA POSTAVI MEĐAŠE USKOJ STAZI I PRATI SVJETLOST KOJA DOLAZI OD BOGA.
DINAMIKA REALIZACIJE PLANA SPASENJA I PROGRESIVNA ISTINA	BOG VODI SVAKOG POJEDINCA NA NAČIN KOJI GA MOŽE PRIVESTI SPOZNAJI ISTINE I SPASENJU. UKOLIKO PRISTANE NA POSLUŠNOST I TO VOĐSTVO, KARAKTER SE POSTEPENO IZGRAĐUJE A ISTINA POSTAJE SVE JASNIJA I LJEPŠA.	ISTORIJA ČOVJEČANSTVA TEČE LINEARNO I BOŽJI PLAN SPASENJA IMA KLJUČNE FAZE SVOJE REALIZACIJE, ŠTO BOŽJU PORUKU ČINI SPECIFIČNOM ZA ODREĐENE PERIODE A ISTINU PROGRESIVNIM OTKRIVENJEM. ²⁰
TALENTI I DUHOVNI DAROVI	SVAKI POJEDINAC JE OBDAREN JEDNIM ILI VIŠE TALENATA.	SKUP RAZLIČITIH TALENATA I SPOSOBNOSTI ČINI CRKVU JEDNIM MOĆNIM DUHOVNIM TIJELOM KOJEMU JE GLAVA SAM BOG.
USKLAĐENOST I URAVNOTEŽENOST	URAVNOTEŽENA LIČNOST NA DUHOVNOM, MENTALNOM I FIZIČKOM PLANU.	ZDRAVOST CRKVE PREPOZNAJE SE PO NJENOJ SPOSOBNOSTI DA AKTIVNO KREIRA SVE ASPEKTE ŽIVOTA I DOVODI IH U SKLADNO SADEJSTVO.
POKAZIVANJE ZDRAVOG ODNOSA NA LIČNOM, PORODIČNOM I DRUŠTVENOM NIVOU	DUHOVNO, MENTALNO I FIZIČKI ZDRAVA OSOBA.	VJERSKA ZAJEDNICA KOJA DJELUJE NA SVA TRI NIVOA ČINI SLUŽBU BOGU I LJUDIMA.

AUTOR: PAVLE SIMOVIĆ, 2009

²⁰ Iako Božja osnovna načela ostaju ista za sva vremena, dinamika Plana spasenja mijenja težište poruke koja se prenosi čovječanstvu. Tako na primjer pod Novim Zavjetom (ili Savezom) postaje bogohulno upražnjavati tipološki sistem ceremonijalne službe prinosa i žrtava jer je našao ispunjenje u velikom antitipu odnosno Mesijinoj žrtvi, sveštenečka služba postaje besmislena jer Hristos vrši stvarnu pomiriteljsku službu u Nebeskom Svetilištu itd. Ukoliko je organizovana crkva nesposobna da prepozna i nosi poruku za svoje vrijeme, Bog podiže pojedince otvorenog uma i poniznog srca spremnog na poslušnost da isprave propuste. To istovremeno znači da se prava Božja crkva nikad ne može pouzdano ograditi i definisati kao zemaljska organizacija, što svjedoče biblijska i poznata istorija. Ovo je veoma važno saznanje koje nam govori da naša religija treba da se veže za Boga a ne i nužno za bilo koju zemaljsku organizaciju.